

267

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 lipca 1959 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 8 grudnia 1956 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze.

Na podstawie art. 11 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) oraz art. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1956 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze (Dz. U. z 1956 r. Nr 60, poz. 290 i z 1958 r. Nr 8, poz. 24) w § 1 ust. 1 pkt 1 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„zatrudnionego w zakładzie rzemieślniczym po dniu 1 stycznia 1959 r. w charakterze czeladnika jednego z wyszkolonych w tym zakładzie uczniów nie uważa się przez okres pierwszego roku gospodarczego po złożeniu przez tego ucznia egzaminu czeladniczego za pracownika

najemnego, a traktuje się go jako ucznia, jeżeli zakład rzemieślniczy jest prowadzony przy zatrudnieniu nie więcej niż jednego pracownika najemnego, który został w tym zakładzie już uprzednio wyszkolony na czeladnika, i jeżeli zakład nie zmienił w istotnym stopniu rodzaju wykonywanych świadczeń, a w szczególności, jeżeli nie przeszedł ze świadczenia usług na produkcję towarową. O zatrudnieniu w charakterze czeladnika wyszkolonego ucznia podatnik jest obowiązany zawiadomić wydział finansowy w terminie 7 dni, licząc od dnia zatrudnienia, dołączając jednocześnie dowód stwierdzający datę złożenia przez tego ucznia egzaminu czeladniczego”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się poczynając od roku podatkowego 1959.

Minister Finansów: w z. J. Dusza

268

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 lipca 1959 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 8 grudnia 1956 r. w sprawie kart podatkowych dla drobnych rzemieślników.

Na podstawie art. 11 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) oraz art. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1956 r. w sprawie kart podatkowych dla drobnych rzemieślników (Dz. U. z 1956 r. Nr 60, poz. 291, z 1957 r. Nr 18, poz. 92 i z 1958 r. Nr 8, poz. 25) w § 1 ust. 4 i 5 oznacza się jako ust. 5 i 6 oraz dodaje się nowy ust. 4 w brzmieniu:

„4. Zatrudnionego w zakładzie rzemieślniczym po dniu 1 stycznia 1959 r. w charakterze czeladnika jednego z wyszkolonych w tym zakładzie uczniów nie uważa się przez okres pierwszego roku gospodarczego po złożeniu przez tego ucznia egzaminu czeladniczego za pracownika najemnego, a traktuje się go jako

ucznia, jeżeli zakład rzemieślniczy jest prowadzony przy zatrudnieniu nie więcej niż jednego pracownika najemnego, który został w tym zakładzie już uprzednio wyszkolony na czeladnika, i jeżeli zakład nie zmienił w istotnym stopniu rodzaju wykonywanych świadczeń, a w szczególności, jeżeli nie przeszedł ze świadczenia usług na produkcję towarową. O zatrudnieniu w charakterze czeladnika wyszkolonego ucznia podatnik jest obowiązany zawiadomić wydział finansowy w terminie 7 dni, licząc od dnia zatrudnienia, dołączając jednocześnie dowód stwierdzający datę złożenia przez tego ucznia egzaminu czeladniczego.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się poczynając od roku podatkowego 1959.

Minister Finansów: w z. J. Dusza

269

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 lipca 1959 r.

w sprawie obniżenia skali w podatku od wynagrodzeń dla pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”.

Na podstawie art. 10 ust. 5 i 8 oraz art. 13 ust. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201 i z 1959 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy § 1 ust. 2 oraz § 2 i 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 września 1956 r. w sprawie obniżenia skali w podatku od wynagrodzeń dla niektórych grup podatników oraz zwolnienia niektórych grup podatników w

podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 44, poz. 202) mają odpowiednie zastosowanie do wszystkich pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”, tak mianowanych, jak i umownych, wynagradzanych według zasad określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 1957 r. w sprawie niektórych zmian w zakresie wynagradzania pra-

owników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. Nr 23, poz. 110).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1959 r. i ma zastosowanie do wynagrodzeń wypłacanych od tego dnia bez względu na okres, za jaki wynagrodzenia te przypadają.

Minister Finansów: w z. J. Dusza

270

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 17 czerwca 1959 r.

w sprawie zatrudniania młodocianych przy pracach nie wymagających kwalifikacji zawodowych.

Na podstawie art. 3 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 2 lipca 1958 r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz. U. Nr 45, poz. 226) — w porozumieniu z Ministrem Oświaty i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Leśnych i Przemysłu Drzewnego oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Chemicznego — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Młodociani w wieku powyżej lat 16, nie posiadający kwalifikacji zawodowych i odbytego wstępnego stażu pracy, mogą być zatrudnieni przy następujących pracach nie wymagających kwalifikacji zawodowych:

- 1) we wszystkich zakładach pracy — goniec, sprzątaczką,
- 2) we wszystkich zakładach pracy, w których obowiązują taryfikatory kwalifikacyjne robotników — zawody zasze-regowane do 1, 2 i 3 kategorii płac,
- 3) w przedsiębiorstwach lasów państwowych, parkach narodowych i jednostkach leśnej produkcji nieдрzewnej: ręczne sadzenie lasu, ręczny siew i szkółkowanie (pikowanie) sadzonek w szkółkach leśnych i na plantacjach, zbiera-

nie nasion i owoców z drzew ściętych, z krzewów i z ziemi, zbieranie i niszczenie szkodliwych owadów w uprawach i młodnikach, sortowanie owoców, jagód i grzybów, sortowanie wikliny zielonej, korowanie wikliny z moczarek.

2. Z wymienionych w ust. 1 pkt 2 i 3 zawodów i stanowisk pracy wyłącza się wszelkie prace wzbronione młodocianym, określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 26 września 1958 r. w sprawie wykazu prac wzbronionych młodocianym (Dz. U. Nr 64, poz. 312).

§ 2. Młodociani nie posiadający kwalifikacji zawodowych mogą być również zatrudnieni przy lekkich pracach sezonowych i dorywczych, których rodzaje i czas trwania określają odrębne przepisy, wydane w trybie przewidzianym w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 1958 r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz. U. Nr 45, poz. 226).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: w z. J. Grudziński

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru

Oplata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.

Oplata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 45,— zł, półrocznie 27,—.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto narodowego Banku Polskiego, VIII Oddział Miejski, Warszawa, nr 1532-91-5 cz. 3, dz. 5, rozdz. 19. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-Ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze, oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszyńcu, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Ostrołynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemysłu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50

Tioczone z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.